

Antwerpen in de XVe eeuw

Reeds dikwijls had Moeder Neeltje heur kleinzoon gepraamd om een stiel te leeren... Meester Asselberg, de béénhouwér uit dé Pompstraat en Jan de Laet, de bakker uit de Hoogstraat, hadden heel gaarne den forschen knaap in hunnen dienst genomen, maar van geregeld werken en vooral van onder andermans bevelen te staan, daarvan wou Jan niet weten.

— Neen, Grootjelief, zei hij telkens, blijf met meester Asselberg en meester de Laet uit mijn vaarwater! Knecht spelen kan ik niet! Ik ben altijd vrij geweest en wil vrij blijven! Zoo jaren lang, van den morgen tot den avond als een litanie te moeten hooren: « Jan, doe dit! Jan, doe dat! » Neen, hoor, ik bedank voor de eer! En dan, Grootje, ge kunt toch immers geen leergeld betalen?

— Maar, Jan, dat hoeft niet! Ze hebben mij allebei aangeboden u voor niet te nemen! Ge zoudt door hen kosteloos gekleed en gevoed worden! Dat wil toch ook wat zeggen!

— Grootje, houdt gij van mij?

— O ja, kind, als van het licht mijner oogen, dat weet ge wel!

— Dus zoudt ge mij niet gaarne ziek zien?

— O neen!

— Welnu, Grootjelief, spreek me dan nooit meer van leerjongen te worden, want anders word ik vast ziek!

Moeder Neeltje had aldra ingezien, dat Jan op dit punt nooit zou toegeven en liet hem dan ook maar met rust.

Beste lezer, het leerjongen- of leerknechtschap was toenmaals in 't geheel niet wat het nu is. Ik neem daarom de gelegenheid te baat om te beproeven u er een duidelijk denkbeeld van te geven.

JAN ZONDER VREES

door C. DE KINDER

uitgave van L. OPDEBEEK Antwerpen

De Wonderlijke lotgevallen

VAN

JAN ZONDER VREES

EEN XVe EEUWSCHE VERTELLING

PENTEEKENINGEN VAN EMIEL WALRAVENS